

Eduard Konvička (Pajtáš)

"Zakázali mi studium, ale nezakázali mi číst."

Eduard Konvička se narodil 25. prosince 1937 v Orlové-Lazy jako jedináček. Jeho dětství bylo poznamenáno druhou světovou válkou, která přinesla řadu nelehkých chvil.

Jeho otec byl jako vojenský zběh odsouzen k trestu smrti. Po strýci, zakladateli prvního skautského oddílu na Valašsku, zdědil lásku ke skautingu. Dětství prožil ve Frenštátě pod Radhoštěm, kde jeho otce nakonec zatkla vojenská policie. Otec, který pomáhal ukryvaným lidem potravinami a léky, unikl nejhoršímu jen díky své znalosti švabachu. Ta ho ochránila před popravou, protože ho nacisté začali využívat pro psaní listin a rodokmenů. Během války si Eduard prošel několika dramatickými zážitky, jako bylo bombardování školy nebo zasypaní při náletech v Ostravě.

Ve svých osmi letech se seznámil se skautingem, když se svým kamarádem Josefem Žizkou navštívil první skautskou schůzku. Téhož roku se jeho rodina přestěhovala do Českého Těšína, kde se přidal k oddílu Junák. Na svém prvním táboře s názvem BIKINI dostal přezdívku Pajtáš. Ta vznikla kvůli jeho malířským schopnostem, když prohlásil: *"Takové pajtáše já malovat nebudu."*

V roce 1949 byl skauting oficiálně zrušen a jeho majetek převzala pionýrská organizace. Skauti se však nerozprchli – jejich přátelství a společné schůzky pokračovaly i nadále. Skauting byl obnoven na jaře roku 1968, ale po několika letech opět zanikl. Definitivně se však dočkal obnovení v roce 1989.

Eduard se kvůli svému otci potýkal s problémy ve vzdělání. Ačkoli ho lákala medicína nebo historie, nebylo mu dovoleno studovat. Místo toho byl přinucen nastoupit na hornické učiliště. Později mu byla nabídnuta vedoucí pozice, ovšem pod podmínkou vstupu do KSČ. Eduard tuto nabídku odmítl.

Jednou z jeho dalších velkých vášní byla a dodnes je heraldika. Mezi skauty byl v tomto oboru uznávaný a ke svým padesátinám mu Česká genealogická a heraldická společnost udělila vlastní erb. Později založil heraldický klub pro skauty, kde tuto tradici předával dále.

V roce 1962 se oženil se svou celoživotní láskou. Spolu založili rodinu a skauting se tak stal nedílnou součástí i další generace Konvičků. Jeho žena zemřela kolem roku 1995.

Dnes Eduard Konvička žije v Českém Těšíně a nadále se aktivně podílí na životě městské komunity, především v oblasti skautingu. Ani v 87 letech ho neopouští nadšení pro jeho koníčky a dál předává své zkušenosti a zážitky mladé generaci skautů.